

H.P. Honorés prædiken 3. søndag i advent

Taler

Hans Peter Honoré
Provst

Dato

17. december 1944

Sted

Lutherkirken

Omstændigheder**Prædikentekst:**

Matthæusevangeliet kapitel 11, vers 2-10

- 1 Der sad en Mand i et Fængsel, og han vilde saa gerne have passet sin Gerning i Stedet for at sidde der til ingen Nytte.

Men han fik Lov at sidde der Dag efter Dag, og saa sled Dagens Ensomhed og Uvirksomhed paa ham, indtil der gik noget i Stykker for ham. Han havde vel haabet, at Jesus skulde vise sin Magt og komme for at befri ham. Og nu var denne Mand den samme, som kunde sige: "Han bør vokse, men jeg forringes." Derfra ved vi, at han ønskede sig ikke Friheden for sin egen Skyld, men for den Gernings Skyld, som fyldte ham helt.

10

Altsaa kan vi godt forstaa, at der bristede noget for ham, eftersom Dagene gik og Befrielsen ikke kom. Hvad var det da, der bristede? Det var hans Tro paa, at Jesus var den Messias, som var lovet Israels Folk; thi ogsaa Johannes delte vel sit Folks jordiske Messiasforventninger.

15

Alt dette er jo en ganske almindelig Historie, som kun siger os, at ogsaa for de allerstørste kan Tvivl og Anfægtelse melde sig. Men det bemærkelsesværdige er, at Johannes midt i sin Tvivl alligevel holdt fast ved sit Sigte mod Jesus. Derfor gik han til Jesus selv med Tvivlen og søgte Hjælp for den. Der var slet ingen Tanke om at opgive, han maatte have Svaret, han maatte igennem sin Tvivl, og derfor blev han ogsaa hjulpet.

20

Hans Sigte var klart, og han var trofast imod det, derfor fik han ogsaa det rigtige Svar. Mod der ikke er en og anden af os, som kan trænge til at lære at holde Sigtet fast, saadan som Johannes gjorde.

25

Vist er det svært, naar vort Livs Begivenheder og Tilskikkelser gaar os paa og synes os at modsige vor Tillid til Guds Kærlighed, men vi opgiver saa alt for let.

30 Johannes *vilde* Jesus, derfor fik han Hjælp, og hvis du *vil* Jesus, skal du ogsaa blive hjulpet. Det gælder blot om, at vi holder fast ved vort Sigte.

Naar vi kommer ind i Anfægtelsen, venter vi almindeligvis en af to Ting af Gud: Enten Bebrejdelse eller et Mirakel, hvorved Gud hjælper os ud af Anfægtelsen.

35 Johannes fik ingen af de to Ting hos Jesus. Han fik ingen Bebrejdelse for sin Vantro, men Jesus henviste ham til sine Gerninger.

Han fik heller ikke Miraklet, som friede ham ud af Fængslet, men han fik Ordet ind i Fængslet til sig. Og det var det, han trængte til. Han fik intet at vide, som han ikke vidste i Forvejen. Han havde set alle de Ting ske, som Jesus mindede ham om. Heller ikke vi skal i vor Anfægtelse vente et Mirakel, som tager det bort, der har ført os ind i Anfægtelsen; det er jo rimeligvis ikke det, der kan hjælpe os.

45 Alle disse Ting, som Johannes godt vidste, at Jesus gjorde: blinde ser og lamme gaar, spedalske renses og døve hører, og døde staar op og Evangeliet forkyndes for fattige, de havde blot mistet deres Mæle for ham, saa de ikke mere talte til ham som før.

50 Nu minder Jesus ham om dem og føjer til: Og salig er den, som ikke forarges paa mig. Var det ikke Guds Vilje, at Johannes skulde fries af Fængslet, var der jo heller ikke andet at svare ham. Han maatte lære at forstaa, at Gerningen nu blev øvet uden ham.

55 Og naar du kommer ind i Anfægtelsen, faar du maaske heller ikke den Hjælp, du havde tænkt dig, men ogsaa du kender jo noget af det, som Jesus har gjort. Din Anfægtelse skyldes jo ikke, at det, Gud har gjort overfor dig, nu ikke mere staar ved Magt, men blot at der er en eller anden Aarsag – maaske er der ogsaa slidt paa dig – ikke mere kan høre, at de taler til dig.

60

Guds Gerninger er ikke blevet ringere; de har blot mistet deres Mæle for dig. Hvis de igen kunde faa Mæle for dig, saa vilde du være hjulpet.

Jesu Ord paa Korset: “Det er fuldbragt” gælder da stadig. Det var du ogsaa med inde under. Det var ogsaa for dine Synders Skyld, at han fuldbragte sit

65

Freleværk. Det er blot dig, der ikke mere hører det Ord som et Ord, der gælder dig. Du trænger ikke til noget helt nyt i din Anfægtelse, men til Korsets Ord.

70 Vi synger i en af vore Salmer: "Et bedre Ord blev aldrig sagt." Nej, og der kan heller ikke siges noget bedre Ord til dig nu. Saa hør det dog: "Det er fuldbragt." Og din Daab har ikke mere Mæle i dit Sind. Du ved, at du blev døbt engang, men det siger ikke noget til dig. Og dog, hvad er det, du venter, at Gud skal gøre for at hjælpe dig?

75

Har han ikke i din Daab sagt til dig, at Korsets Ord gjaldt netop dig? Skal Gud sige noget helt nyt, noget andet end det bedste Ord, der nogensinde er sagt? Er det *det*, du vil? Var det da ikke rimeligere, at du søgte tilbage til din Daab, hvor Gud kom netop til dig og kaldte dig ved Navn og kaldte dig sit kære Barn. Er det
80 ikke netop det, du trænger til.

For nogle Aar siden var der en Dag, da Løsensordet i Brødremenighedens lille røde Bog var: "Jesus tav". Jeg husker, hvordan jeg straks syntes, at det var nu alligevel lidt fattigt. Men saa opdagede jeg, at der var knyttet et Vers til, som
85 begyndte saadan: "Jesus, styr du mine Tanker."

Og da forstod jeg, at naar Jesus tav, kunde det betyde, at han netop vilde sige noget til os om alt det, han havde givet os, og styre vore Tanker hen til det, som vi trængte mest til at tænke paa, nemlig Gaven over alle andre Gaver: Barnekaar
90 hos Gud og Arveret til det evige Liv.

Der er saa mange Ting, vi begærer af Gud, men der er een Ting, vi trænger til, og det er at have vort Liv fast grundet paa Korsets Ord og Daabens Gave. Derfor kan det godt være, at det rigtige Svar paa vort Spørgsmaal, naar vi er inde i
95 Anfægtelsen, er den Tavshed, hvorved Gud vil styre vore Tanker, saadan at de finder tilbage til det, som Gud har gjort for os.

Det hjalp som Regel ikke Jesu samtidige Tro, at de saa hans Undergerninger. Og det hjælper som Regel heller ikke os Mennesker til Tro, at vi faar den ydre
100 Hjælp, vi ønsker. Men det hjælper os til Tro at finde tilbage til Korsets Ord og Daabens Gave. Faar de igen Mæle, saa vi hører dem tale til os, saa er vi hjulpet.

Har vi det Sigte, som Johannes havde, at vi *vil* Jesus, faar vi ogsaa det rigtige Svar, og saa bliver vi hjulpet.

Kilde

Kristeligt Dagblad, Nr. 67, 49. Aarg. 17/12-1944

Kildetype

Dokumentation i avis, magasin e.l.

110

Tags

3. søndag i advent, Danmarks besættelse 1940-1945, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 1900-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/h-p-honores-praediken-3-sondag-i-advent>

115

120

125

130

135

140